

TRÓTTUR

Íslenska handbóltsvitjanin

Á Ólavsöku hevði Kyndil vitjanin av íslenska handbóltssliðnum Haukar úr Hafnarfirði.

Fyrsti dysturinn stóð millum Kyndil og Haukar. Tey, ið vóru komin niðan í hollina fyrri at siggja dyst, tey vórðu svikin so eiggiliga. Har var bert eitt lið á velli, Haukar. Kyndil fekk ein hin størsta av smurnng teir nakrantíð hava

finngið, taptu heili 37—16.

Viðar Simunarsen, gjordi 17 mál fyrri Haukar, segði aftaná dystin, at hetta skilti hann onki av. Fyri 5—6 árum síðan var Kyndil so sterkt, at teir stóðu mál við bestu lið í Íslandi, men nú ... syndarligt.

Ein kann bert spyrja: Hevur Kyndil sigrað seg í hel?

Úrvalslið—Haukar 23—23

Ein hin besti dystur ið er spældur í Føroyum.

Kyndilalið var styrkt við Hans og Vagnur úr Neistanu og Petur Højgaard úr VÍF.

Var fyrri dysturin vánaligur so uppvigaði hesin alt tað vánaliga og meira til. Spælið var javnt, og sera gott, allan vegin. Ongantið var munurin meira enn 3 mál, og liðini skiftust um at føra.

Verjan hjá úrvalsliðnum var sera góð, allir stríddust og hjálptu hvørjum øðrum, rópini geltu aftur og fram. Jú, hetta var handbóltur av besta slag.

Allir á úrvalsliðnum spældu væl. Hans Mortensen bardist sum úlvur á skóg í verjun.

Petur, Hanus og ikki minst Poul skutu nógv mál, sama gjordi Pebe, umframt sínar vanligu »genialu« frispælingar á strikuna. Tá bert 35 sekund vóru eftir av dystinum fekk úrvalsliðið straffikast. Pebe skuldi skjóta, hann hevði fingið mál uppá øll hini, men hetta miseydnaðist. Úrslitið varð sostatt 23—23. Ein frálíkur dystur.

HÚS
í Havn ynskjast til keyps.
lff. 11626

NÝGGJARI HÚS
vælhildin, helst við hava, verða keypt.
Bill. mkr. 71081

Handbóltssúrslit í fót bóltsdysti

HB vann heili 14—1 á IF. Heri Nolsøe gjordi 6 mál.

Í vána veðri byrjaði seinna helvt av fót bóltssúrslitini við dysti millum HB og IF, VB og B36.

HB vann stórsigur, heili 14—1, á IF, og so kundi sigurin enn tá lettliga verið størri. Á HB-liðnum spældu flestallir væl, meðan tað hjá IF bert vóru Áku og Signar, ið hildu mál. Men hetta er fyrsta árið hjá IF sum meistaradeildarlið.

Tað er bert at halda áfram, tí tilfarið er gott, og teir fáa skjótt løn fyrri stríðið.

VB-B36 2-1

Eftir at B36 tapti heili 4—0 móti VB í Havn á Ólavsöku, so roknaðu flestoll við stórum tapi til B36. Jú, B36 tapti, men ikki meir enn 2—1, og høvdu teir eydnuna við sær, so kundi væl verið javnleikur. Hanneman og Páll gjordu mál ini fyrri VB. Eifinn fyrri B36.

Skip	Ør	Ør	Ør	Ør	Ør
	København	Aalborg	Halmstad	Leith	Føroyar
FAKKUR		2.8.	30.7.		9.8.
LØMUR	6.8.	3.8.	4.8.		9.8.
BLIKUR	13.8.	10.8.			16.8.
LØMUR	20.8.	17.8.	18.8.		23.8.

PF SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

EIN TOKK

Hjartans tøkk sigi eg øllum, sum heilsaðu mær á 80 ára føðingardegi mínum tann 13-6-71.

Tøkk fyrri gávur, telegramm-ir og telefonsamrøður, og fyrri heilsur sendar gjøgnum bræv-kort.

Og fyrri greinina í Sosialinum, takk øll somul.

Óli á Breyt
í Húsavík

is í mun til 1970 økt við 15 prosentum, og í mun til 1969 og 1968 við 93 prosentum ella tvífaldað.

Ti betur ser út til, at tann fleirtáttan av fiskivinnuni, strembað hevur verið í móti, stædur við. Fryst flak, saltfiskur, og bókkin sild, sildavørur og ídnaðarfiskur geva mesta partin og vega nærum tað sama við 38 mill. kr. hvør, og her av sæst eisini, at aðrar vørur telja munandi meir í dag enn fyrri fámu árum síðani.

Nýggir veiðihættir taka seg framvegis upp, so fýroyingar synast ikki at hava mist evnini til at laga seg eftir galdandi umstøðum.

Fyri fáum árum síðani var flakið litil partur, hemara, reyður, laks og jákuppskel fiskaðu fýroyingar als ikki, men í ár koma hesir bólkur kanska at geva stórutflutning; bret fyrri hálfvár hevur verið fiskað fyrri milliónirði av reyðum í Grønlandi.

Hesi evni til umleggingar mugu vit varðveita, skal okkum verða liv lagað sum fiskivinnutjóð. Har við verið ikki sagt, at vit skulu gerast so leysir á nálini, at vit í heilum leypa úr einum veiðuhátti í annan.

Fiskivinnan - veiðuorkan

flæggingarskipaninar til skipabygging vóru bótta í 1967 og hava fingið ábrotur síðani. Tjak kann vera um, um tær í dag svara til tørvin, men at tær enn eru nóg góðar til ikki einans at halda skipaflota okkara viðlíka, men eisini til at økja hann, skerst ikki burtur.

Síðan ólavsöku 1970 eru komin til landið ella bygd her

28 for tilsamans, merkt til 4.486 tons. Av hesum vóru 14 fiskiskip yvir 20 tons, 6 for um 20 tons og 3 for um 15 tons. 3 farmaskip vóru bygd ella keypt — í tonsatali 1364 tons — og 2 ferjur upp á 252 tons. Her er sostatt talan um eina nettooking upp á 4.234 tons.

Tað hevur verið nevnt, at landsstýrið hevur ætlað at steðga skipabyggingini, ella í hvussu so er hevur trengt mogleikarnar so nógv, at trupult er at fáa bygt. Einku er so skeivt sum hetta.

Í lotuni eru í gerð fleiri fiskifor, og áhugin fyrri at byggja ella keypa tykist ikki at lnikka, so tað er ikki neyðugt at bera ótta fyrri, at ein neyðug og rimulig endurnýggjing ikki skal fara fram. Skipanir, sum kunnu tryggja hetta, eru og skulu sjálvandi eisini vera.

Tað, sum landsstýrið hevur tosað um, er har aftur í móti, at royna at tryggja eitt javnt lag — eina javna rytmu í skipabyggingina —

at sleppa undan skattareðsluni, sum í mongum for um fær menn at investera uttan neyðugt umhugsni,

at avmarka vandan fyrri, at nýggju komanditfelagini gera ov stóra fjøru í landskassanum, uttan at vit kunnu forða tí, og

at broyta stundingskipanina soleiðis, at vinnan fær mogleika fyrri at lata naakð av peningi so liðandi fløða inn aftur í grunnin til endurnýggjing av skipaflotanum.

Orsakað av góða úrslitinum seinasta ár kom seienast í des

ember eitt tilíkt óvanligt trýst móti grunninum, parta- og komanditfelagsskránni. Lánistovnum og skipasmíðjum, at landsstýrið mælti til umhugsni og fekk í gongd eitt tjak um, hvørja leið vit skuldu ganga í íleggginginum. Hetta, hugsni eg, var gott, serliga, tí vit jú eisini samstundis høvdu línudriftina og hennara trupulleikar at hugsa um.

Úrslitið bleiv, at nokur skip lögdu um til aðra veiðu, — feskfiskaveiðu, sildaveiðu ella troling eftir ídnaðarfiski — nokur fóru á saltfiskaveiðu aftur, og nakrir nýggir sáttmálar blivu gjordir, og jättanir givnar. Eftir minum tykki ein hepnari gongd, enn at allur flotin nú lá undir umbygging, og tí minni peningur kom til landa, meðan leyst var til alla bygging, ynski var um. Vit fáa nú vónandi tað javna lagið, sum best er fyrri samfelagið alt.

Eisini tær broytingar í skattalógnum, sum landsstýrið skjýtur upp at gera, fara at virka fyrri ehsnum.

Sagt hevur verið, at realkreditstovnurin ikki hevur nóg miðkð av peningi til útláns. Enn hevur hann kunnað rokk ið, men verður tørvur, er landsstýrið sjálvandi sinnað til at virka fyrri at økja fæ hansara, men fyrr enn tørvurin er eyðsniligur, er ikki orsök til tess, tí skal í hvussu er í 1973 samráðast um viðkan og mogleika um framhald av statsveðhaldinum fyrri lánsbrøv stovnsins.

Landsstýrið ætlar at lata lógina um veðhald fyrri byggingum uttanlanda standa við, hetta kann gerast neyðugt, nú fýroyksku skipasmíðjurnar haav so nógv byggingar til út-

landið, at ílt er hjá fýroyingum at sleppa fram, tí er ætlanin at fáa sett í lógina ymsar treytir, sum ein er vorð in varugur við áttu at verið. Á skipabyggingaøkinum sum á flestu øðrum er galdandi, at seglini eru so stór nú og byrdurin so góður, at ansast má eftir. Kósin er sett við skili, samráðingarlyndi og samráðingarvilja, og ætlanin er ikki at minka seglini.

Saltfiskaveiðan:

Hóast rakstrarúrslitini hjá flestu skipum í fjor var gott, vunnu summi av teim, sum longu í 1969 vegna ísvidurskifti og óhapp komu í trongstöðu, ikki burturúr henni í fjor.

Landsstýrið ætlar tí, at kreppulógin, sum fór úr gildi 1. apríl, verður framlongd, so hjálpi er tøk, um vdiurskiftini annars tala fyrri at hjálpa. Annars er úrslitið hjá onkrum linubáti higartil í ár sera gott, mannigarpartar uppá 28.500 kr. eftir einum túri hava komið fyrri.

Veiðan hjá trolarunum tykist at hyldnast, men mangir teirra eru gamlir og ótíðarhóskandi, tí er gleðiligt, at menn eisini byggja nýggjar saltfiskatrolarar. Fyri hesar er tó taal um so stórar fløgur, at mangir aftra seg fyrri at fara undir tær. Nakað av áhuga er fyrri at fáa fatur á 3—5 ára gomlum, men tíðarhóskandi og vælroktum skut-trolarum til saltfiskaveiðu.

Flakið

er vorðið ein høvuðstólpin í búskapi okkara, og framleiðslan er í óforum vøkstri.

Stórir partur av flakinum verður virkaður umborð á verksmiðjutrolarum, og týddu teir eitt óført framlop. Vit kunnu vist ekkaleysir stuðla útbygging av tilikum bátum, 1 ella 2 fyrri fyrst, men størsta dentin eiga vit at leggja á at virka nógv og góða flakavørur heima á landi.

Tibetur er gróður í á hesum oki, virkini fáa javnari til forlu enn áður, og er tað serliga linubátunum, sum veiða feskfisk fyrri at takka, men trolingin á landleiðini og tað, at summir ídnaðartrolarar eisini veiða konsumfisk hevur bót munandi um støðuna.

Tey mongu smáu virkini hava sýnt ófor evni at virka sum katalysatorar — íbirtarar — av útróðri á smáplásum, og kunnu nú við útbygging gerast hornasteinir í veruligum ídnaði úti um landið.

Men góðskuna hava vit ikki ansað nógv væl eftir, vilja menn vera við, tí verða stíg beinanvegin at taka, sum kunnu geva okkum sama góða vørumerki innan flakafarmleiðsluna, sum vit áttu og eiga sum saltfiskafarmleiðarar.

Eitt lið aftrat innan henda ídnað er eisini vert at kanna, tað er at royna spesialbygdar feskfiskatrolarar, sum eisini kunnu veiða við pelagiskum tólum á leiðum uttanum oyggjar okkara, men uttanfyri sjómærk, í Norsdýonum og við Ísland, tilíkir kunnu kanna tryggja rávørutiforsluna enn betri.

(Framhald.)